

Hi ha un abisme entre l'Audiència Provincial de Navarra i el que moltes dones (i molts homes) hem sentit a l'escoltar el veredict de la sentència de *La manada*. Però, com que alguns ens retreuen introduir en el debat emocions com la por o la preocupació, anem als fets.

El tribunal considera provat que la víctima no va donar el seu consentiment. El relat que apareix en la sentència reflecteix com va ser introduïda en un portal de matinada i va ser envoltada pels cinc acusats en un petit habitacle. Llegint la sentència es pot veure la quantitat de vegades que es repeteix com va ser l'actitud de la víctima durant tota l'agressió (considerada només abús, pel tribunal).

Al contraatac

Ana Pastor

Vomitar el dolor

«Submissió, passivitat, ulls tancats, inclinada, agafada...».

No hauria de sorprendre'ns el vot particular del jutge **Ricardo González** tenint en compte el que va fer durant l'interrogatori a la víctima fa mesos. Aquesta és la transcripció de les seves preguntes i les respostes:

–¿Quina manifestació va fer que no volia mantenir aquelles relacions, com els ho va fer saber?

–No parlava, estava amb els ulls tancats i no feia res.

–¿Va fer algun gest, alguna manifestació que pogués indicar als acusats que no volia mantenir relacions sexuals?

–No vaig parlar, no vaig cridar, no vaig fer res. Llavors, que jo tanqués els ulls i no fes res, ells ho poden interpretar com que estic sotmesa o

com que no.

–En qualsevol cas, mal, dolor durant aquell episodi ha quedat clar que no en va sentir, vostè.

–És que no me'n recordo si en aquell moment. L'únic, que estava amb els ulls tancats i pensant que s'acabés.

Esbarronadores les postilles del senyor jutge que en el seu vot particular de la sentència parla d'«ambient de gresca» i fins i tot «excitació sexual» en les expressions de la víctima recollides pels vídeos dels cinc animals de *La manada*. I no ho diu un periodista, un comentarista o algú sense informació. Ho diu el mateix jutge que firma el mateix text que a les mateixes pàgines admet, segons he explicat, fins a 11 tipus diferents d'agressió en forma de penetració va-

ginal, anal i oral. Onze. Com bé va dir la fiscal de cas, **Elena Sarasate**, (a la qual suposo no acusaran de no conèixer els detalls o de no tenir coneixements jurídics): «¿Algú creu que en aquell moment si ella diu: *No vull fer això o No em ve de gust*, la deixen marxar sense més ni més?».

La Fiscalia de la Comunitat Foral de Navarra ha anunciat que recorrerà la sentència que condemna a 9 anys de presó per abusos i no per violació. Quedem en mans del Tribunal Superior de Justícia de Navarra. Totes escoltarem amb atenció el seu veredict. Perquè ens expliquin què hem de fer si som violades. Si perquè ens creguin hem de, com demana el magistrat, mirar a la càmera i vomitar el dolor d'11 penetracions durant una violació en grup. ≡

el Periódico

www.elperiodico.cat

El Periódico de Catalunya, S.L. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de venda: 93 222 56 66. El Periódico de Catalunya, S.L. es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD. Any XXXVIII. Número 14.119. D.L.: B 36.860 - 1978

ISSN 1578-746X

28 D'ABRIL DEL 2018

Gent corrent

«El verdader poder de la gent és la seva creativitat»

Els seus pares, humils forners, li van fer el regal més valuós: li van donar espai per desenvolupar la seva creativitat en llibertat. **Jaume Agustí Cullell** (Sant Celoni, 1947) és doctor en Física i durant 30 anys ha treballat a l'Institut d'Investigació en Intel·ligència Artificial. Ara ocupa la seva jubilació buscant respostes a la complexitat i la incertesa del món. Més informació a www.homoquaerens.info.

–**Va ser el primer científic de la seva família.**

–M'havien regalat un llibre sobre Edison que em va impactar i volia ser inventor. Un dia, quan tenia 8 anys, caminava sota la pluja pensant a inventar alguna cosa per no mullar-me. Però de cop vaig caure que el que jo buscava ja estava inventat: iel paraigua!

–**Un objecte senzill i eficaç.**

–No vaig inventar res, però allò va canviar la meua mirada. A partir de llavors em vaig interessar més pel que ens porta a inventar que pels invents en si. Inconscientment, havia captat la importància de la creativitat.

–**Aquesta actitud d'anar a l'origen, al que és fonamental, ha caracteritzat la seva carrera científica.**

–El meu paper en els equips investigadors era el de treure idees noves. Durant les dècades de 1980 i 1990 es creia que la intel·ligència artificial ho resoldria tot i que les màquines serien més intel·ligents que nosaltres. Tot això m'incomodava.

–**¿Per què?**

–Volia treballar amb coses fonamentals

CARLOS MONTAÑÉS

Jaume Agustí

Un dels pioners de la intel·ligència artificial a Catalunya torna a l'origen per entendre el futur.

PER
Gemma Tramullas

i aquell món es movia massa ràpid. A més, m'angoixava la idea que els rics arribessin a posseir aquelles màquines tan intel·ligents. ¿Seria la dictadura total! Llavors vaig començar a fixar-me en la idea de llibertat.

–**¿En quin sentit?**

–La llibertat no és una cosa només humana, és més ampli, pertany a la mateixa realitat. Les ciències creen models regulars de la realitat, però la verdadera realitat no es deixa atrapar ni dominar pels nostres coneixements. La realitat és lliure, no es repeteix mai i avança sempre en actitud creativa. ¿I quina és la màxima expressió d'aquesta llibertat creativa de la realitat? L'ésser humà.

–**¿Som déus creadors?**

–Els individus no, la humanitat, perquè som el resultat de la nostra vida comunitària. El verdader poder de la gent és la seva creativitat.

–**D'aquí ve la idea de democràcia creativa.**

–Les persones tenim capacitats creatives innates fruit d'un llarg procés cultural. La solució als problemes complexos del món, com la contaminació, arribarà si cada un hi posa el seu gra de creativitat. Només a partir del diàleg creatiu podem crear nous models que donin respostes més adequades a cada moment.

–**A aquesta espècie conscient de les seves capacitats creatives l'anomenen *Homo quaerens*.**

–*Quaerens* és l'humà que es mou en llibertat, que es fa preguntes, que investiga i que, al contrari que l'*Homo sapiens*, no utilitza el coneixement per dominar i imposar. Per això les jerarquies ja no funcionen, perquè mantenen la creativitat.

–**¿Ja no tem una dictadura de màquines superintel·ligents?**

–Si no cultivem les nostres capacitats creatives, si actuem com a robots, els robots sempre ens superaran. Però si progressés la idea de la democràcia creativa, les màquines farien tot el que no té interès creatiu, estarien al nostre servei i no es concentrarien en mans d'uns quants.

–**¿És optimista?**

–Tinc esperança, perquè ja podem practicar la democràcia creativa, cada un al seu nivell. El que és terrible del poder d'imposició és que desanima. Diuen que la realitat sempre s'imposa, però no és així. Són els models de la realitat els que s'imposen; la verdadera realitat ens allibera. ≡

gentecorriente@elperiodico.com

¿Vol vendre el seu edifici?

Comprem edificis a **Barcelona i Madrid**

Màxima valoració
Directament a propietaris
Total discreció

935 478 991

www.mkpremium.com